

HERRIE OM HARRIE

Komische thriller in drie bedrijven

door

BETSIE OOINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERRIE OM HARRIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETSIE OOINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ans Hazelaar - pensionhoudster, kordaat type

Kees Hazelaar - haar man, soms wat verward

Petra - dochter, ongeveer 22 jaar

Mientje - hulp in de huishouding, wat doof

Piet - de tuinman, komisch figuur, gek op de vrouwtjes

Freule v. Nimwegen - pensioengast, verarmde adel

Carla v. Dam - pensioengast, ordinair

Harrie Prins - vriend van Carla

Harold v. Zuiddam - pensioengast

Dokter Walberg - dierenarts

Politie-ambtenaar - een kordate vrouw

*(de rollen van Mientje en Piet kunnen in dialect gespeeld worden.
Carla en Harrie met ordinair accent)*

DECOR:

De gezamenlijke huiskamer in pension Weltevree.

Rechts de deur naar de keuken en naar buiten.

Links voor de deur naar de kamer van de freule.

In de achterwand aan de linkerkant een deur of toeg naar de hal.

Rechts achter een barretje.

Woordje auteur:

Het stuk is al eens opgevoerd en duurt ongeveer 110 minuten.

EERSTE BEDRIJF

(als doek opengaat zit Carla achter de bar. Men ziet haar niet)

PIET: *(de nieuwe tuinman, van rechts achter, hij heeft allerlei tuininstrumenten om zich heen hangen, is een geinig figuur)* Hallo, is hier iemand? *(kijkt dan over bar)* Hé....

CARLA: *(komt overeind en ze stoten met hoofd tegen elkaar)*
Aauww... *(Carla staat een beetje te duizelen)*

PIET: O goeie genade. Ojee, wat heb ik nu toch gedaan? Kom, ik zal u helpen! *(wil Carla in armen nemen, maar die is daar niet van gediend. Piet is duidelijk een vrouwengek)*

CARLA: Sodemieter op, man. Wat hang jij daar over de bar?

PIET: Ja, neem me niet kwalijk, maar hetzelfde zou ik kunnen zeggen, wat zit u daar verstopt achter de bar?

CARLA: Ik zocht een glaasje water.

PIET: Oh, was u duizelig of zo? Ik wil u wel even ondersteunen, hoor!

CARLA: Nee, dat was ik niet. Maar dat ben ik nu wel, idioot. Jeetje, met mijn kleine koppie tegen zo'n figuur. Wie bent u eigenlijk?

PIET: Ik ben Piet, de nieuwe tuinman. Ja, ik heb een stoer figuur, ik weet het. Dat past wel bij een tuinman, hè. Hier. *(maakt gebaar met arm van spierballen)* Wil je mijn spierballen even voelen? Mag best, hoor! *(Carla slaat zijn arm weg en gaat een eind bij hem vandaan staan)* Nou ja, ook goed. Ik zocht meneer of mevrouw Hazelaar. Mooie naam trouwens. Jammer dat ik niet zo heet. Past mooi bij een tuinman, Piet Hazelaar. Maar ja. Ik heet gewoon Pietersen.

CARLA: Ja, heel interessant allemaal. Maar als je tuinman bent, hoor je volgens mijn in de tuin. En niet hier. Hier staat geen hazelaar. En ook geen andere bloemen.

PIET: Nou, ik zie daar anders wel een heel mooi blommetje. Maar goed, dan ga ik wel eens in de tuin kijken of daar ondertussen iemand is. Ik zou toch wel graag wat uitleg krijgen, wat er van mij verwacht wordt. *(af)*

CARLA: *(kijkt even rond)* Nou, ja, eerst effe bijkomen hoor. *(Carla gaat nu lui op de bank liggen, met koptelefoon op met harde muziek. Meteen komt ook de freule uit haar kamer en gaat in een stoel zitten lezen. Even alleen de muziek)*

FREULE: *(zucht eens een keer)* Eeh.. jongedame? *(Carla hoort niets)* **Hallo!**

CARLA: *(springt overeind)* Kolere!

FREULE: Pardon?

CARLA: Ik bedoel: Krijg nou wat. Wat is dit?

FREULE: Mag ik u vriendelijk verzoeken de muziek iets zachter te zetten? Dit kan toch niet goed zijn voor uw oren? Straks bent u voor uw dertigste al doof.

CARLA: Nou en, wat zou dat? Het zijn toch m'n eigen oren?

FREULE: Nou ja zeg. Wilt u niet zo brutaal zijn?

CARLA: (*zachtjes voor zich heen*) Nee, ouwe taart!

FREULE: Pardon?

CARLA: Ik zei: nee mevrouw. Ben u ook een beetje doof? Heb u ook teveel naar muziek geluisterd?

FREULE: Wat is dat nu weer voor onzin? Waar slaat dat op?

CARLA: Nou, omdat u iedere keer pardon zegt.

FREULE: Nou ja, dit is het toppunt. Ik ben helemaal niet doof en ook al zou ik dat wel zijn, dan was het nog geen schande, want ik ben toevallig wel een paar jaartjes ouder dan jij.

CARLA: Ja, ik denk wel een heel veel paar jaartjes. Maar waarom zegt u dit nu allemaal? Wilt u mijn alleen maar waarschuwen voor mijn oren? Dat was niet nodig geweest, hoor!

FREULE: Ik wou alleen maar vragen of u de muziek wat zachter wilt zetten. Ik kan ervan mee genieten.

CARLA: Oh, zeg dat dan meteen. Het is zeker niet uw soort muziek, hè? Uw houdt meer van muziek uit de vorige eeuw.

FREULE: Als ik vragen mag. Wat voor soort muziek is dat?

CARLA: Nou, ik geloof uit de jaren tachtig. Beetje disco en zo.

FREULE: Dat is dus ook uit de vorige eeuw!

CARLA: Hè? Goh, wat ben u lollig, zeg.

FREULE: Zou dan nu misschien die muziek wat zachter kunnen? Ik probeer een boek te lezen.

CARLA: Oh, ga gerust uwes ganges, hoor. Ik hou u niet tegen.

FREULE: Nee, u niet, maar uw muziek wel. Ik kan me zo niet concentreren.

CARLA: Oh, zeg dat dan meteen. Waarom gaat u trouwens niet op uw eigen kamer zitten lezen.

FREULE: Omdat ik dacht dat het hier gezelliger was. Maar misschien kan ik beter uw goede raad opvolgen. (*staat rustig op en gaat links af*) Goedendag!

CARLA: Ja, ook zo. Brrr.. wat een oude taart, zeg. (*gaat een beetje rondkijken en staat achter de bar als Mientje van hal opkomt*)

MIENTJE: Ik ben klaar met die ene kamer, mevrouw. Wat moet ik nu doen? Ooh.. jij bent mijn mevrouw niet.

CARLA: In één keer goed. Je bent geslaagd en mag door naar de volgende ronde!

MIENTJE: (*beetje sullig*) Huh?

CARLA: Laat maar.

MIENTJE: Had u wat te drinken willen hebben? Dan moet ik even mijn mevrouw zoeken, want dat mag ik zelf niet doen, want ik knoei teveel, zegt mevrouw. Verder niet zo erg, want ik moet het toch zelf weer opruimen, maar het is zo jammer van de drank, hè. Ik zal haar wel even gaan zoeken.

CARLA: Hoeft niet. Dat ken later ook wel.

MIENTJE: Oh, u wilt water? Nou, dat mag u vast zelf wel uit de kraan halen, hoor.

CARLA: Ik zei later.

MIENTJE: Ooh, sorry. Ja, ziet u, ik ben een beetje doof aan mijn ene oor, en met mijn andere oor hoor ik niet zo goed. Haha. Grapje. *(pakt steeds ene oor en dan andere, soms verschillend)* Ja, je moet er maar om lachen, zei mijn moeder altijd, het is zo al erg genoeg.

CARLA: Ja, heel leuk.

MIENTJE: Ja, nou, dan ga ik nu mijn mevrouw maar even zoeken. Daag. *(rechts af)*

CARLA: *(meteen als Mientje af is, gaat haar mobiel, ze kijkt er even op)* Hoi schat. Met mijn..... Ja, je belt net op het goede moment. Ik ben alleen..... Ja, ik heb al wel een beetje rondgekeken..... Wat?..... Nee, dat weet ik nog niet.....Ja zeg, ik ben er nog maar net, hoor!Ja hallo zeg..... Waar? Moet dat?Ja, is goed. Tot straks. *(mobieltje weg)* **ZAK!** *(af naar hal)*

PETRA: *(stond al even aan rechterdeur te luisteren)* Zo, dat is duidelijke taal. *(gooit rugzak op stoel)* Hè, weer thuis, heerlijk. Waar is iedereen? *(roept aan deur rechts)* Papa, mama, waar zijn jullie?

ANS: *(komt hard aanrennen)* Petra, kind, ben je er al? Wat heerlijk *(omarming)* Oh, kind, ik heb je zo gemist. Laat me je bekijken. Je ziet er wel goed uit.

PETRA: Ja, waarom zou ik er niet goed uitzien.

ANS: Oh, ik ben zo bang geweest. Een half jaar lang daar bij die wilden.

PETRA: Mam, hou op zeg. Ten eerste ben ik geen half jaar maar vier maanden weggeweest. En ik was niet bij de wilden. Ik heb gewoon gebackpackt in Australië en zo gevaarlijk is dat echt niet, hoor.

ANS: Maar vertel op. Wat heb je allemaal meegemaakt? Je moet ons alles vertellen.

PETRA: Oh, ik moet jullie zoveel vertellen. En ook iets heel leuks en heel belangrijk. Maar dat doe ik wel als paps erbij is. Waar is hij eigenlijk?

ANS: Die is de nieuwe tuinman aan het inwerken, dat heb ik hem tenminste gevraagd.

PETRA: Hoe gaat het trouwens met paps?

ANS: Ach, ik weet niet. Soms denk ik dat hij gewoon liever lui is dan moe. Hij wordt wel vergeetachtig.

PETRA: Arme paps. Dat was wel even schrikken, hoor. Toen je me schreef dat paps een begin van Alzheimer heeft. Heftig hoor! Ik was net in de binnenlanden, waar geen vliegveld is, anders was ik gelijk op het eerste beste vliegtuig gestapt.

ANS: Ach, dat hoeft nu ook weer niet.

PETRA: Dus jullie redden je nog wel samen?

ANS: Ja hoor. En nu ben jij er toch weer. Kun je me mooi helpen. Je blijft toch nu voorlopig wel thuis?

PETRA: Nou, eerst wel, maar.....

ANS: Ja, ik wil niet dat je me nu meteen weer alleen laat, hoor! Nou, ik ga papa zoeken. *(rechts af)*

PETRA: Zo Petra, dat kon nog wel eens problemen geven. Nou ja, we zullen wel zien. Voorlopig ben ik heerlijk weer thuis. *(maakt een rondedansje en laat zich dan languit op de bank vallen, met benen op de bank)*

FREULE: *(links op)* Nou, dat staat niet erg netjes, hè, met de benen zo op de bank. *(als Petra overeind komt)* O neem me niet kwalijk. Ik dacht dat u Carla was.

PETRA: Nee, hoor. Ik ben Petra Hazelaar, de dochter des huizes. En wie bent u als ik vragen mag?

FREULE: *(geeft hand)* Ik ben freule van Nimwegen. Aangenaam kennis te maken.

PETRA: Een echte freule nog wel. Toe maar.

FREULE: Ja zeker, ik ben een echte freule. Ik ben van adel.

PETRA: Oké, en dan is die Carla zeker een dochter van u of uw gezelschapsdame?

FREULE: Gelukkig niet zeg, of aan de andere kant ook wel weer jammer genoeg niet.

PETRA: Dat begrijp ik niet helemaal.

FREULE: Nou ja, gelukkig niet omdat het een vreselijk ordinair kind is en jammer, omdat ik op zich best graag een gezelschapsdame zou willen hebben. Maar ja, dat is veel te duur tegenwoordig.

PETRA: Oh, u bent zogezegd van de arme tak? *(als de freule haar afkeurend aankijkt)* Neem me niet kwalijk. Daar heb ik natuurlijk niks mee te maken.

FREULE: Nee, precies.

PETRA: Dus, u bent hier bij mijn ouders in het pension? Bevalt het hier?

FREULE: Oh, prima. Uw vader is een lieve, zachtaardige man en uw

moeder is vreselijk bazig, maar ik red me wel met haar.

PETRA: Nou, u bent nogal direct.

FREULE: Ja, en neem maar van mij aan dat je daar het verst mee komt.

CARLA: *(vanuit hal binnen met hoge hakken, kort rokje, veel lippenstift, klaar om uit te gaan)* Ah, u ben ook weer present, zien ik. Heb u uw boekje al uit? Van mijn mag u rustig hier gaan zitten lezen, hoor. U zal van mijn voorlopig geen last hebben. Ik gaan uit. Later! *(rechts af)*

PETRA : Dat was dus Carla!

FREULE: Hoe raad je het zo? Zeg, maar als jij de dochter des huizes bent, waarom heb ik jou dan nog niet eerder hier gezien?

PETRA: Ik ben net weer thuis. Ik heb vier maanden met vrienden door Australië getrokken.

FREULE: Leuk zeg. Ik heb vroeger ook veel gereisd. Moet je me toch eens meer over vertellen. Zeg, ik kwam eigenlijk voor een kopje koffie. Maar dan ga ik maar weer naar mijn kamer.

PETRA: U mag gerust hier koffie drinken, hoor.

FREULE: Nee, nee, dan is dit een familiemoment. Vraag maar of Mientje mij een kopje koffie op mijn kamer brengt. *(wil links af, ziet tijdens weggaan Kees vanuit hal opkomen)*

KEES: Zo, nou lust ik eerst wel een kopje koffie.

FREULE: Ah, dag meneer Hazelaar. Wat fijn, hè. Dat uw dochter terug is.

KEES: Dag freule. Ja, hè? *(verbaasd)* Hè, watte? *(ziet dan Petra)* Petra, kindje, waar kom jij dan vandaan?

PETRA: Van het vliegveld natuurlijk! *(vliegt hem om de hals)* Paps, oh paps, ik ben zo blij dat ik je weer zie! Hoe gaat het met je?

KEES: Oh, goed hoor. Prima. Je moeder heeft je zeker geschreven dat je eerder terug moest komen uit Indonesië. Dat was echt niet nodig geweest, hoor! We redden ons prima.

PETRA: Nee hoor, oude knorrepot. Ik ben gewoon vier maanden weggeweest, zoals de bedoeling was. De tijd was om. En ik ben naar Australië geweest, paps, niet naar Indonesië.

KEES: Ach, dat is toch bijna hetzelfde? 't Is in ieder geval ver weg. Maar ben je al zo lang weg dan?

PETRA: Paps toch! Dat klinkt niet alsof je me erg gemist hebt.

KEES: O jawel, hoor. Kom hier. *(omarmen elkaar)*

ANS: *(rechts op)* Nou, ik kan je vader nergens vinden. Waar die nu weer zit. *(ziet Kees)* Oh, ben je hier. Waarom was je de tuinman niet aan het helpen? Dat had ik je toch gevraagd?

KEES: Ik wilde eerst die wandelstokken zoeken op zolder. En

waarom heb jij me niet gezegd dat Petra vandaag thuis kwam?

ANS: Dat heb ik wel gezegd. Nou Petra, zie je nu wat ik bedoel?

PETRA: Och, laten we eerst nu maar eens koffie gaan drinken. Daar heb ik zo langzamerhand wel zin in. Zal ik even wat gaan zetten?

ANS: Nee, wacht maar. Ik roep Mientje wel. Dat kan zij wel. *(aan rechterdeur)* Mientje..... **Mientje!** Ja, dat hoort ze natuurlijk weer niet. Ik ga haar wel even zoeken. *(rechts af)*

KEES: Nou Petra, vertel op, wat heb je allemaal meegemaakt?

PETRA: Oh, paps, ik moet je zoveel vertellen. *(telefoon gaat)*

KEES: Wacht even. *(neemt op)* Met pension Weltevree..... Wat zegt u?.....Ja, dat klopt, ja..... Nee, daar ga ik niet over.....dan moet u de baas hebben. Ja, dat is mijn vrouw..... Nee, die is er niet.....Oh, als u wilt, belt u maar eens weer terug, maar dat hoeft niet, hoor! Ja hoor, daag.

PETRA: *(heeft met verbazing geluisterd)* Maar paps, had je niet beter mama even kunnen roepen?

KEES: Hoezo?

PETRA: Nou, als iemand een kamer wil?

KEES: Oh, je dacht..... Nee hoor, zo gek ben ik nog niet hoor. Dit was weer zo'n telefonische aanbieding van één of andere gasmaatschappij.

PETRA: Oh paps, sorry hoor. Ik dacht.....

ANS: *(komt binnen met dienblad met kopjes, samen met Mientje, met thermoskan)* Zo, daar zijn we. Met de koffie.

MIENTJE: *(ziet Petra, duwt Ans thermoskan in handen en schudt Petra overdreven lang de hand)* Oh, juffrouw Petra, wat ben ik blij dat u weer terug bent. We hebben zo in angst gezeten om u!

PETRA: Jij ook al? Ik was niet bij de kannibalen, hoor!

MIENTJE: Wat zegt u? Hebt u ervoor moeten betalen? Hebben ze u zogezegd gegijzeld dan? Oh, wat errug!

PETRA: Nee, Mientje, dat zei ik niet. Er is niets aan de hand.

MIENTJE: Ja, ja, u bent weer geland, gelukkig wel.

PETRA: Nee Mientje, ik zei... Ach, laat maar. Nog steeds net zo doof, hè?

MIENTJE: Ja, aan mijn ene oor. Met mijn andere hoor ik niet goed, hè. Nou, gaat u lekker zitten. Dan kunnen jullie samen bijkletsen. Ik schenk wel koffie.

PETRA: Oh ja, de freule heeft gevraagd of je haar een kopje koffie op haar kamer wilde brengen.

MIENTJE: Oh, dat zal ik zo wel even doen. *(tijdens het volgende gesprek is Mientje op de achtergrond met de koffie bezig en brengt koffie naar de freule)*

ANS: Nou, Petra, vertel eens. Wat heb je allemaal meegemaakt en weet je nu wat je verder wilt.

PETRA: Nou, waar moet ik beginnen. Er is zoveel. Laat ik bij het belangrijkste beginnen. Ik heb daar iemand ontmoet en...

KEES: (*enthousiast*) Ach, wat leuk.

ANS: Kees, dat is helemaal niet leuk. Toch niet zo'n Australische boer, hè?

PETRA: Nee, dat niet. Het is.....

ANS: Oh, gelukkig, dan is het zeker een Nederlander? Dan is het niet zo erg...

PETRA: Nee mama, sorry. Het is ook geen Nederlander.

ANS: Wat dan? Kind, vertel dan!

KEES: Ja, geef haar dan ook de kans om te vertellen.

PETRA: Dank je paps. Nou, schrik niet. Het is een Keniaan.

ANS: **Wáát?** Uit Kenia?

PETRA: Ja, daar komen die meestal vandaan, ja.

ANS: Nee, hè. Hij is toch niet.....toch niet....

PETRA: Zwart ja, dat is hij wel. Hartstikke zwart.

ANS: (*overstuur*) Nee, ik wil het niet. Hoor je? **Ik wil het niet!** Begrepen? En dan wil je zeker daar naar toe? Ik wil dat je hier blijft en dat je me helpt met papa.

PETRA: Maar mam, luister nou eens...

KEES: Ja Ans, draaf toch niet zo door. Kinderen kun je niet claimen, dat weet jij toch ook wel. Je krijgt ze en later moet je ze weer loslaten. En wij redden ons toch nog best samen?

ANS: Ja maar, als Petra daar naar toe gaat, dan.....

PETRA: Maar zo ver is het nog lang niet. Ik weet helemaal nog niet of ik echt verliefd op hem ben. Hij is nu eerst meegekomen naar Nederland.

ANS: Nee hè, ook dat nog. Maar hij komt niet hier in huis, hoor! De freule schrikt zich nog dood.

MIENTJE: (*komt net weer binnen van links, heeft de laatste zin gehoord*) De freule dood? Nee hoor. Ik heb haar net nog koffie gebracht. Ze is nog springlevend, hoor!

PETRA: Ja, en de freule is vast wel wat gewend, hoor! Maar wees niet bang. John is arts, en hij is nu bij een oom van hem in Nijmegen. Die werkt daar in het ziekenhuis.

ANS: Oh, nou ja, maar toch!

PETRA: Ik wilde alleen nog maar zeggen, dat ik naar Nijmegen wil om een verpleegstersopleiding te gaan volgen en dan misschien later met John samen wat opzetten in Kenia. Dat lijkt me geweldig, om die arme mensen daar te helpen.

ANS: Maar ik wil het niet. En dan ik zeker alleen hier oud worden met je vader! *(telefoon gaat, Ans begint wat bits aan dat gesprek, later wordt ze steeds vriendelijker)* Ja, met pension Weltevree..... Ja, dat ben ik ja..... U wilt een rustige kamer, liefst alleen op de verdieping?.....Nou, wel rustig, ja..... Wat zegt u? Harrie, van koninklijke..... Ja, dat begrijp ik, jaAllergisch? Nou, dat weet ik niet..... Ja, natuurlijk wil ik dat..... Niemand, ja... Dat begrijp ik..... Zo meteen al? Oké, tot straks dan..... Dag meneer.

KEES: Ans, ik wou me er niet mee bemoeien, maar wat was dat voor raar gesprek?

ANS: *(gaat zitten)* Ja, dat weet ik ook niet precies. En dat mag ik ook niet zeggen. Eeh..Mientje, wil jij kamer 6 meteen even gaan schoonmaken?

KEES: Zo, kamer 6 nog wel.

MIENTJE: Dat is de grootste en de duurste, hè?

PETRA: En wat hoorde ik over koninklijk? Wat moet ik me daar bij voorstellen? Komt er een prins of zo iets?

MIENTJE: Wat? Komt Willem-Alexander? En Maxima, komt die ook mee? Leuk man! Zie ik die ook nog eens in het echt. Maar.. dat kan toch helemaal niet, want die is allang koning!

ANS: Ach, draaf toch niet zo door, kind. Ga jij nu maar snel die kamer schoonmaken. En denk er om. Mondje dicht. Niemand mag dat weten. Dus jij hebt niets gehoord of gezien! Begrepen?

MIENTJE: Ja hoor. Snaveltje toe en oortjes dicht. Nou, de oren is niet zo'n probleem, hè. Doof aan mijn ene oor en met mijn andere.....

ANS: Hoor je niet zo goed. Ja, dat weten we nu wel. Ga nu maar snel die kamer schoonmaken, want die man komt straks al.

MIENTJE: Ja, ja, ik ga al. *(af door hal)*

PETRA: Maar vertel nu eens, mama. Wat is dat nu met die prins? Of mag ik dat ook niet weten?

ANS: Ach, natuurlijk wel, maar ga dan maar even mee naar de keuken, want het mag eigenlijk niemand weten. *(samen rechts af)*

KEES: Vrouwen. *(schudt zijn hoofd)* Je snapt er niets van. Zijn zo nieuwsgierig, hè. *(wil gaan lezen in tijdschrift, maar dan komt Ans weer binnen)*

ANS: Toe Kees, ga jij Piet nu eens helpen. Dat had je toch beloofd?

KEES: Piet? Wie is Piet?

ANS: De nieuwe tuinman. Ach, dat weet je toch wel?

KEES: O ja. Nou goed, ik ga al. *(beiden rechts af. Even later komen Carla en Harrie Prins binnen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto